

Men häremot invänder man ibland annat, att myrorna i Lappland icke äro af samma beskaffenhet, som de i det södra Sverige, hvilkas bearbetning så lyckligen aflupit. Detta kan väl till en del vara sannt; men saken förtjenar likväl vidare undersökas.

Skåne, som genom en egen grundformation utgör liksom en värld för sig på Scandinavien, är i det hela mycket olik det öfriga Sverige och har således ganska litet gemensamt med Lappland. Man vet, att kärren i Skåne till det mesta bestå af bränntorf (en till hög grad af förruttelse ankommen vextmylla) och erbjuder således, der den finnes, en lika så nödvändig, som användbar husbehofs artikel. I Skåne finnas således ganska få sådana myror, som belastar Lappland.

Men, knappt är man kommen inom gränsen af Småland, förrän man mötes af skogar och berg samt myror och kärr, som verkligen surprenera en resande, då han kommer från Skåne; ty han kan icke tänka sig en större contrast, om han verkligen stode midt i Lappmarken. I Småland finnas således många myror, som öfverensstämma med ofvanstående beskrifningar. Der finnas både hömyror och mossmyror. Men, om Smäländningen ännu icke kommit under

fund med allmänna myrdikningar, skall man derföre bestrida möjligheten och förmonen af deras användbarhet? Redan von Linné omtalar sådana myror i sin Skånska resa, pag. 52, och beklagar sig öfver deras lättja och fåkunnighet, som icke grepo sig an med dessa myrors bearbetning.

I Östergöthland finnas väl ganska få så kallade mossmyror, bevesta med sphagnum palustre, betula nana och rubus chamaemorus; men der finnas så många flere så kallade *flarkmyror*, hvilkas grund är ömsom sumpig och fast. De äro merändels bevesta med carex caespitosa L., eriophora, scirpi och junci. Och må hända äro dessa en grad närmare till förruttelse och odlingsbarhet, än mossmyror. Hvilka ödemarker midt i tjocka folkbygden! Hvilka källor till utrymme, arbetslägenhet och befolkning för en efterverld!

I Nerike och Södermanland finnas ganska många myror af alla slag; men de bilda ej stora fält i anseende till de tätgranitkullarna.

I Västergöthland, mellan sjöarna Vattern och Venern, samt på Falebygden, finnas många gyttejfulla kärr, af hvilka likväl många äro begagnade och utgöra fodergifvande våtängar.

Utom det, att i Uppland finnas både dy-, flark- och mossmyror, så öfverflödar